

Въ Българіѣк между насъ ;
 Черно море, Дунавъ, Сава,
 Да сѫхътъ Отъ този глагъ.
 Нека слѹшатъ вси държавы ;
 Да са чѹе по свѣтъ
 Какъ са люби, какъ са слави
 Нашътъ милый Царь баща. (2)

*   *   *

Я ты Боже, Въшній Боже !

Длъгъ животъ мѹ подари
 И подъ него во подноожіе
 Вси врази мѹ покори.
 Свѣтлѫ-тѫ мѹ дїадимъ
 Славиѣ, честиѣ ѹварди,
 До когато на свѣтъ има
 Слаици, мѣсецъ и звѣзды.

(Испригоди моврас никлас.)

Яхъ, да можахъ да почѹкамъ,
 На сърдце ти на вратата-та,
 Двѣники думы да подѹмамъ
 да чюиже авѣ хорты.